

Szelídlelkűségetek ismert legyen

Mészáros Kornél az újpesti gyülekezet tizenharmadik lelkipásztora

Mészáros Kornél testvér 1960-ban született Budapesten, baptista szülők gyermekeként. Édesapja néhai Mészáros Sándor lelkipásztor. 1975-ben mertíkezett be az aszódi Kovács László lelkipásztor által. Általános és középiskolai tanulmányait Mátészalkán végezte. 1981-ben kezdte meg felsőfokú tanulmányait Budapesten, a Baptista Teológiai Akadémián. Felesége Klement Erika a kispesti baptista gyülekezetben nőtt fel. 1983-ban kötöttek házasságot, gyermekeik Péter (1986) és Tímea (1988). 1988-ban Komlón avatták lelkipásztorrá. 1992-től Gyulán, majd 2000-től Fóton pásztorolta a baptista gyülekezetet. A Körösvidéki Missziókerületben előbb tanácstagként és kerületi titkárként, majd kerületi elnökként szolgált. Tagja volt a Választási Bizottságnak és a Szövetségi Tanácsnak. 1997-től megbízott főtitkár, majd 1998-óta a Magyarországi Baptista Egyház főtitkára.

MNL: Amikor április 15-én ismertté vált a gyülekezet tagsága előtt a szavazás eredménye, spontán tapsvihartört ki, amely egyértelműen a gyülekezeti tagok őszinte örömét fejezte ki. Miként fogadtad a gyülekezet döntésének hírért?

MéKo: Az én szívemben is nagyon nagy öröm van. A gyülekezet részéről eddig is éreztem a szeretetet, az elfogadást, de ennek ilyen egyértelmű kinyilvánítása egységes gyülekezetet jelez. Köszönöm!

Papp Szabolcs felvétele

MNL: Mit tartasz lelkipásztori hivatásod főbb feladatainak? Van-e választott vezérigéd, amelyre különösképpen figyelsz lelkipásztori szolgálataid során?

MéKo: Sok éve indult lelkipásztori szolgálatom, de vezérigém fiatalom meghalt lelkipásztor édesapám utolsó leveléből szólalt meg. A Filippi levél 4. rész 5. versét kaptam életreszóló örökségként: „A ti szelídlelkűségetek ismert legyen minden ember előtt. Az Úr közel!”. Édesapám ezt a levelet postára adta 1980 augusztusában, majd 15 km-rel távolabb egy közlekedési balesetben meghalt. Ilyen közel van az Úr.

MNL: Milyen vezetési elveket szeretnél követni újpesti lelkipásztorként gyülekezetiünkben?

MéKo: Nem gondolom, hogy egy személy mindent tökéletesen tudhat.

Lehetnek, sőt kell, hogy legyenek meggyőződésem, sok tapasztalattal rendelkezem (ebben a korban már), azonban létfontosságúnak tartom a gyülekezettel, annak vezetőségével való együttműködést. Mi sem természetesebb annál, hogy az Úr Lelke vezeti a lelkipásztort, de ez sokszor a testvérekre figyelve lelhető meg.

MNL: Miként látod az újpesti gyülekezet mai helyzetét, milyen sürgősen megoldandó feladatokat látsz a jövőre nézve?

MéKo: Sokunk számára megnyugtató, hogy az elmúlt hónapokban számos testvér vállalta, hogy részt vesz a gyülekezet reggeli imaközösségében. Kora reggel, 6 óra körül sokan imádkoztunk a gyülekezet egységéért, Isten vezetéséért a lelkipásztor-kérés megoldásában.

A márciusi „Jézus-tengelyű kéreknek”, – melynek küllői az Ige, az imádság, a közösség és a szolgálat – tovább kell gurulnia. Nincs más út. Isten segítségével a tiszta Igét fogom hirdetni, imádságra, őszinte közösségre hívom a gyülekezetet, és szeretném, ha mindig meglátnánk, hogy milyen szolgálatot vár tőlünk a mi Urunk. Tamási Áron szavait idézve: Avégre vagyunk a világban, hogy valahol otthon legyünk benne. Azon munkálkodom, hogy mindnyájunk számára lelki otthon legyen a gyülekezet. Krisztus munkatársaiként azonban nem csak otthon vagyunk a világban, hanem munkában is. Dolgozzunk együtt az Úr dicsőségére!

Áldott szép pünkösdnek gyönyörű ideje

A húsvét utáni ötvenedik napon ünnepli a keresztyén világ a Szentlélek eljövételét, azaz pünkösd napját. Az őszövség idején aratási ünnep és a sínai-hegyi szövetségkötés emléknappja volt. Elnevezése a görög pentekoszté, az ötvenedik szóból származik, mivel húsvét után az ötvenedik napon van a helye a naptárban. A húsvéthoz alkalmazkodó pünkösd is tehát mozgó ünnep a niceai zsinat (Kr. u. 325) határozata óta.

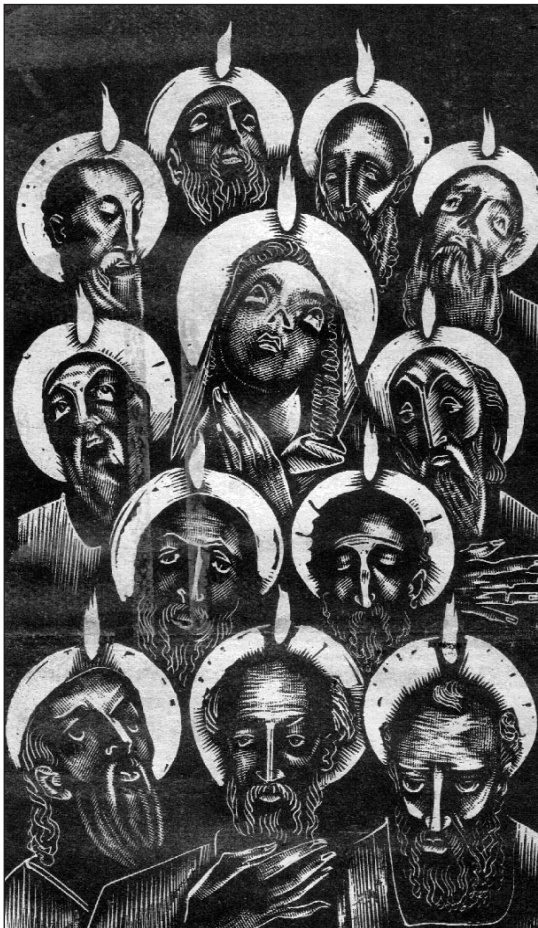
A pünkösd a keresztyén világban valóban fontos ünnep. Beteljesítése, megerősítése a feltámadásnak, az Atyához való fölemeltetésnek, és főleg Jézus maradandó jelenlétének. Keresztyén tartalmáról Lukács evangélista tudósít az Apostolok Cselekedetei második fejezetében. Itt a Jézus Krisztus által megígért Szentlélek eljövételéről van szó, aki szélzúgás és lángnyelvek alakjában jelenik meg az apostoloknak. Erő tölti el őket a magasságból, nyilvánosan tanúságot tesznek Jézusról, és megkeresztelnek háromezer embert. Ezzel az eseménnyel veszi kezdetét az egyház történelme, így a pünkösdöt az Anyaszentegyház születésnapjaként tartjuk számon.

Jóllehet, az ünnep első, ránk maradt írásos említése csak a II. századból való, egészen bizonyos, hogy ünneplése olyan régi, mint maga az egyház. A középkorban a Szentlélek eljövételét jelző szélzúgás jelképezésére kürtöket és harsonákat fújtak, a tüzes nyelvek jelképezésére égő kócot, pünkösdí rózsza szirmaikat és ostyát

hullattak a magasból, a Szentlélek jelképeként fehér galambokat repítettek szabadon.

Piros Pünkösd napját ezer éve virággal köszöntik Európa sok országában. A hozzá fűződő népszokásokat legtöbb helyen már elfelejtették. Pünkösd napjára minden felébred. Abbahagyja a lusta nyújtózást a világ, ember és állat párt keres. Nedvektől duzzadnak a levelek, zsong és zsidong az élet.

Jól tudták a régiek, ilyenkor meg kell állni egy pillanatra. A nagy nyári munkák előtt ünnepelni kell. Köszönteni az új életet, imádkozni a bő termésért, gyermekáldásért. Erre szolgált a pünkösd, a húsvét utáni ötvenedik nap. A lányok és asszonyok bíborvörös ruhába öltöztek, befont copfjukat a hagyomány szerint a bal vállukra kanyarítva, a férfiak felöltötték ünneplőjüket és kezdődhetett a mulatság. Néhány faluban még ma is élnek a pünkösdí hagyományok, játékok, az Alföldön a „Pünkösdölés”, a Dunántúlon a „Pünkösdí királyné” járás. A „pünkösdí király” választás már teljesen eltűnt, pedig a mai napig él a szólás: Rövid, mint a pünkösdí királyság. Kezdetben vitézi szokás volt, a katonák maguk közül választottak egy évre királyt.

Ezt idézi Balassi Bálint verse:

„Áldott szép Pünkösdnek gyönyörű ideje
Mindent egészséggel látogató ege,
Hosszú úton járókat könnyebbítő szele.”

Boldog születésnapot Gyülekezet!

A fenti köszöntés szólhat az újpesti mellett a nagy eklézsiának, a kihívottaknak, a Krisztus által megváltott emberek közösségének. Kiáradt az Úr Lelke az első pünkösdkor. Árad az Úr Lelke azóta is. Megállíthatatlanul. Győzelmesen. Erővel és hatalommal. Akkor a tanítványok élete szempillantás alatt megváltozott. Vettek erőt, bátorságot, Igét. Hol van már a félelem, a bezárt ajtók mögötti reszketés? Kint prédikálnak az utcán, százak, ezrek hallják szavukat, alaposan felbolydítják a várost. Mintegy háromezer ember azonnal csatlakozik is hozzájuk a bemerítkezésben. Kimondhatatlan az öröm. Áttört a kőfal! Ma is ugyanez történhet. Ha kész vagy rábízni magad, és elengedni földi kötődéseid, lendülettel fog sodorni, kibontott vitorláidat fújni, újjászületett, engedelmes életed használja a szolgálatra, országa építésére, dicsősége kiábrázolására. Immár nem azt kell kérnünk, hogy az Úr küldje el Lelkét, hisz az történik, hanem engedelmesen kitárni előtte a szívünket. „Isten élő Lelke jöjj, áldva szállj le rám!” ... „Kitárom előtted szívem.” Az lesz a jele a mi hiteles pünkösdünknek, hogy az egy Lélekkel megitatottak egyet értenek, együtt munkálkodnak, szeretik egymást, ajándékainkat az Úr Országára építésére használjuk. Szükségünk van az Egység Lelkére az új lelkipásztor-gyülekezet kapcsolatban is.

Mészáros Kornél lelkipásztor

„Nálatok lakik, sőt bennetek lesz”

Amikor felkértek egy pünkösdi szolgálatra meghökkenem. Mit tudok én mondani a Szentlélek munkájáról? És megszégyenültem, hiszen az én egész életemet ennek köszönhetem. Olvassuk a Szentírásban Jézus életét a jövendöléstől a születésig, majd haláláig, sőt követhetjük még a mennybe is, ahová elment, hogy helyet készítsen mindazoknak, akik hisznek őbenne. Isten az emberhez való szeretetét úgy mutatta meg, hogy elküldte Fiát miértünk való áldozatul, hogy megváltson (Róm 5,8), majd a Szentlelket, hogy vezessen, figyelmeztessen, irányítsa hívő életünket. Ezért nagyon fontos, hogy a Szentlélek vezetése alatt álljunk, mert csak így tudunk eleget tenni hivatásunknak.

A tanítványok három évig vele jártak, hallgatták beszédeit, látták csodatetteit. És mi történt? Péter tagadása és a tanítványok szétszéledése.

Majd az Atya elküldte a vigasztaló Szentlelket, és megszűnt a félelem és valóság-gá lett bennük mindaz, amiről Jézus tanította őket. Háromezernél több lélek megtért, és hála az Úrnak még napjainkban is tart a kegyelem. Felvetődik bennem a kérdés, vajon ezek az emberek nem hallották Jézus tanításait? Miért nem akkor tértek meg? Ezt nem tudjuk.

Régen történt meg velem, ami szerintem szorosan hozzátartozik a Szentlélek munkájához. Nem akartam őt követni és mindenről lemondani. És jött a Kísértő. Igérte a világot, és én hittem neki. Bátyám, aki hitetlen volt, mindent megtett, hogy velem és barátaival menjek szórakozni. El is mentem vele egy ideig, de mindig éreztem, ez nem az én világom. Üresnek és csalódottnak éreztem magam, de imaházba nem mentem. Anyámnak nagyon fáj, hogy elmaradtam a gyülekezetből.

Az egyik decemberi ünnepélyre elhívott. Elmentem, és úgy éreztem magam mint a tékozló fiú. Hazataláltam. Lelkem békére lelt, és megtelt a szívem örömmel.

A Szentlélek ma is munkálkodik benned és bennem, csak rá kell figyelni. Ő szól, csak meg kell hallani.

Jézus szavait idézem: „Én pedig kérni fogom az Atyát, és másik Pártfogót ad nektek, hogy veletek legyen mindörökké. Az igazság Lelkét, akita a világ nem kaphat meg, mert nem látja őt, nem is ismeri. Ti azonban ismeritek őt, mert nálatok lakik, sőt bennetek lesz.” (Jn 14,15) Úgy legyen!

Bakó Károlyné – Rákospalota

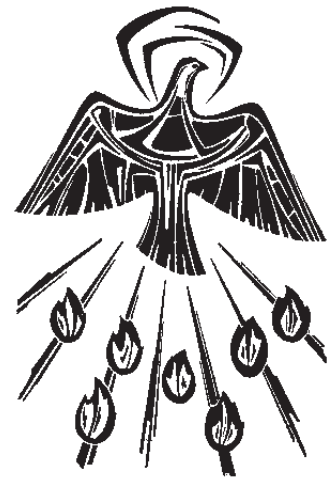
Drága kincsünk a Biblia

A BIBLIA ISTEN GONDOLATAIT, az ember állapotát, az üdvösség útját, a bűnösök ítéletét és a hívők boldogságát írja le. Tanításai szentek, rendelkezései kötelezők, történetei igazak és döntései rendíthetetlenek. Olvasd, hogy bölcs légy, hidd el, hogy biztonságod legyen, gyakorold, hogy megszentelődj! Fénye vezérel, eledele fenntart, és vigasztalása boldogít. Ez az utas térképe, a zarándok botja, a pilóta iránytűje, a katona kardja és a keresztyén életszabálya. Itt van a helyreállított paradicsom, a megnyílt menny és a pokol kapuinak bezárulása. Krisztus a fő témája, javunkra tervezve, és Isten dicsősége a célja. Töltse meg emlékezetünket, uralja szívünket és irányítsa lábunkat! Olvassuk lassan, gyakran, imádkozva! Ez a gazdagság bányája, a dicsőség paradicsoma és az öröm folyama. Tiéd lehet ez életben, megnyílik az ítéletkor és örökre emlékezetes marad. A legnagyobb felelősségről szól, a legnagyobb fáradságot jutalmazza, és elítéli mindazokat, akik visszaélnek szent tartalmával.

AHOL ISTEN IGÉJE ELSŐRENDŰEN FONTOS, ott biztonságban van az élet és a vagyon. Amikor a Bibliát megvetik és semmibe veszik, sem az élet, sem a vagyon nincs biztonságban. Egyszer ateista barátok tárgyaltak filozófiai elméleteket egy napon a vacsora idején. Voltaire megjegyezte: „Csöndet kérek, uraim, amíg a szolgálkint vannak. Ha ők is azt hinnék, amit mi, egyikünk élete sem lenne biztonságban.” A Biblia befolyása a bűn fékezésében és az igazság támogatásában az egyik bizonyítéka annak, hogy a Biblia természetfölötti és isteni kinyilatkoztatás. (Internet)

Reményik Sándor:

Pünkösöd

Pünkösöd a Lélek ünnepe. Azé a léleké, amely nem ismer korlátot és nem ismer lehetetlenséget. Azé a léleké, amely évszázadokig hamuban lappang, míg egyszer „kitöltetik” a zsarátnok „mindenekre”. Azé a léleké, amelynek végtelen árnyalatai, megfoghatatlan finomságai és alig kifejezhető erői vannak. Amelynek fény és színskálája beláthatatlan.

És ha karácsony a gyermek, húsvét a hívők, úgy pünkösöd a poéták ünnepe. A mi ünnepünk, testvéreim a boldog és szent „látásban”. Kettős tüzes nyelvek a mi fejünkre szállnak. (Ő bár várónk méltó alázattal őket, mert nem mi ajándékozzuk meg a világot, hanem minket ajándékoz meg a Lélek.)

„Más” nyelven beszélni pedig azt jelenti: költői nyelven beszélni. Mi, egy nagyon megpróbáltatott népnek poétái, voltunk már Cassandrák, vagyunk ma Jeremiások, de leszünk még Illések, Mózesek, Péterek is.

(Megjelent a Pásztortűz 1921 májusi számában)

Száz éves Újpest városa

Újpest város történelmében 2007 jubileumi esztendő. Száz évvel ezelőtt, 1907-ben nyilvánították ugyanis településünket várossá. Ebből az alkalomból ünnepségre készül önkormányzatunk is. A mérföldkő tiszteletére „Újpest. A 100 éves város” címmel egy művelődés-történeti tanulmányokból álló vaskos kötetet jelenik meg a Kossuth Kiadó gondozásában. A kötet szerkesztője dr. Estók János történész, az ELTE BTK tanára. Gyülekezetünk számára megtisztelő, hogy a kötetet megíró negyvenhárom szerző között felkérést kapott Marosi Nagy Lajos testvér, lapunk szerkesztője is, aki „Baptista gyülekezet a városi rangra emelt Újpesten” címmel írta meg gyülekezetünk történelmét bemutató tanulmányát. A tanulmány egy alfejezete a száz évvel ezelőtti újpesti baptista gyülekezet életén keresztül enged betekintést a baptistákra jellemző közösségi életbe. Íme, egy részlet a tanulmányból:

Érdemes most egy pillanatra megállni, és gondolatban visszaforgatni a történelem kerekét, hogy száz éves jubileumunkon bepillantassunk a Diófa utcai régi imaház ablakán. Milyen is volt az újpesti baptista gyülekezet élete száz évvel ezelőtt?

A Gerwich György prédikátor pásztorlása alatt élő gyülekezet szervezett működését részletesen rögzítették a ránk maradt jegyzőkönyvek. A gyülekezet bemelegített tagjai havi rendszerességgel ún. „zárt órát” tartottak, amikor a közösség belső életével foglalkoztak, mert a baptista gyülekezetek mindmáig jóval népesebbek, mint azt a statisztikai számok mutatják. Az érdeklődők, a még meg nem keresztelt családtagok, gyermekek együtt élnek a gyülekezettel, de az olyan szent cselekményeknek, mint az úrvacsora, csak a gyülekezet bemelegített tagjai lehetnek részesei és az ún. zárt órákon is csak azok vehettek részt, akik a közösség bibliai feltételeinek megfeleltek. Ezek a száz évvel ezelőtti gyülekezeti órák jegyzőkönyvei sok mindent elárulnak a korabeli baptisták gondolkodásáról, örömeiről és küzdelmeiről is. 1901-től 1905 ig a feljegyzések német nyelven íródtak, 1905 után inkább magyarul, de található közöttük német nyelvű írás is, attól függően, hogy ki vezette a jegyzőkönyvet. A várossá alakulás évében született jegyzőkönyvek tanúsága szerint tetten érhető a németről egyre inkább magyar nyelvre való áttérés írá-

nya. A egyik feljegyzés így ír erről: „A magyar isteni tisztelet szépen látogatott”.

A baptista gyülekezet tagjai megtért, újjászületett emberek voltak, ezért különös figyelemmel őrködtek a tagok erkölcsi tisztaságán. A gyülekezet kollektívája erkölcsi testületként is működött. A jegyzőkönyvekből kitűnik, hogy a baptisták gyülekezete erkölcsileg érzékeny, felelős közösség volt, így a folyamatos tagfelvételek mellett a tagrevízió is állandóan napirendre került. Sokszor olvasunk kizárásokról, mint büntetésként alkalmazott fenyítékről, ugyanakkor a megbánás kinyilvánítása és a helyreállítás visszaigazolásként a tagsági jogok visszaállítása is sokszor szerepel a feljegyzésekben. Az 1907. január 12-én rögzített jegyzőkönyvből idézett sorok jól mutatják be a gyülekezethez csatlakozók lelkiességét: „Először Raab Lőrincz barátunkat hívtuk be, ami felől már beszélünk és mondja, hogy más ember lett és elhagyta a káromkodást (ami igen nagy szokás volt nála) a prédikáció által tért meg, amit hisz is, szegény bűnös volt, amit ő tud a legjobban, szívét átadta az Úrnak, és Ő megbocsájtotta bűneit, ki az Atyától lett küldve, hogy a bűnösöket megváltsa. Keresztelkedni akar, ő ezt szükségesnek tartja, amit az Úr Jézus is elrendelt. A keresztelést a hitnek kell megelőzni, semmi féle italt nem iszik, korcsmába sem jár; adóssága sincsen, örül annak, ha mások megtérnek, amely után törekszik is, a missziót pártolja, amit ő is tesz. Hű akar maradni az Úrhoz és az Ő népéhez, a zárt órából kibeszélni nem fog, a kilépést (mármint eredetei egyházából) meg fogja tenni. Ezen vallomása alapján egyhangúlag felvételt.”

A gyülekezet vezetői és a tagok is komolyan vették a bibliai tanítások megvalósítását. Krisztus testén belül csak az erkölcsileg feddhetetlenek élhettek. A bibliai fenyíték alkalmazása azonban a legtöbb esetben nem a gyülekezettől való eltávolodást, hanem a hibák, a Biblia által bűnnek tartott dolgok elhagyását eredményezte. A baptista gyülekezetek tagjait egyébként mindmáig a Biblia mindenek felett való tekintélyének tisztelete jellemzi.

A gyülekezetben már a század elején is aktív hitoktatás folyt, 1907-ben a százhuszonhárom tagú gyülekezetben ötvenhét vasárnapi iskolást tartottak nyilván. A gyülekezet tagsága igyekezett úgy élni, mint egy nagy család. Tudatosan törekedtek a közösségi szellem kifejtésére, személyes testvéri kapcsolatokat ápolva. A tagok szívesen látogatták meg egymást otthonaikban, az egyszerű emberek igyekeztek segíteni egymáson. „Gerwich testvér a tagok meglátogatását ajánlja, mert az gyönyörűség.” – olvasható a jegyzőkönyvek egyikében.

Az adakozás annak ellenére aktívan folyt, hogy a századelő Magyarországon sok szegény ember filléres adományai jelentették a gyülekezet forrásait. 1907-ben a gyülekezet éves bevétele 5209 korona volt. Ekkor már a növekvő gyülekezet igénye szerint egy új imaház felépítéséről is gondolkodtak, hisz 1907. december 31-én százhuszonhárom tagja volt a közösségnek, és sokan voltak a látogatók, a hozzátartozók és a gyermekek is. A gyüle-

kezet levéltárában őrzött korabeli pénztárkönyv szerint 1907-ben mintegy nyolcvanöt tag rendszeres adakozását rögzítették átlag havi 2–5 koronát. Az éves misszióadakozáson túl, az épülő imaházra gondolva téglajegyeket árultak, amelyre a várossá nyilvánítás évében 1002 koronát gyűjtöttek össze. Mivel nem volt lelkészlakás, 4239 koronáért felépítették a prédikátor lakását, amelyre a közösség tagjai kölcsönöket adtak a gyülekezetnek. Ezen felül még arra is gondjuk volt, hogy támogassák a közegyházat. Havi 8 koronát küldtek be a Szövetkezeti Pénztár javára.

A korabeli gyülekezet életében fontos kérdésként kezelték az önállósulást. Baptista alapelv a gyülekezetek önállósága, bár a szövetségbe – akkori szóhasználattal szövetkezetbe – tömörülést, az egymás missziói támogatását fontosnak tartották. A baptista hitközségek létrehozása a törvényi elismerés miatt volt nagyon fontos. Néhány évvel korábban történt a baptisták állami elismerése. Dr. Lukács György vallás- és közoktatási miniszter 1905-ben írta alá a baptista vallásfelekezet törvényes elismeréséről szóló 77092/1905. sz. rendeletét.

A baptista gyülekezetet látogató szülők gyermekeinek, sőt a prédikátornak is kellemetlenségei támadtak az iskolákban, ahol fontos adatként szerepelt a diák vallási hovatartozása. Ezért feltétlenül szükséges volt kijelentkezniük abból az egyházból, ahol megkeresztelték őket és átiratkozni a baptista vallásra. Az áttérést dokumentálni kellett a Polgármesteri Hivatalban. Az egyik jegyzőkönyv arról ír, hogy Gerwich György prédikátor ez ügyben intézkedett az Új Városházán, Budapesten.

Az önállóság hangsúlyozása mellett törekedtek a széleskörű kapcsolatok létesítésére és ápolására. Az erdélyi misszióval Gerwich György által alakítottak ki testvéri közösséget, hisz Gerwich prédikátor mielőtt a hamburgi baptista teológia hallgatója lett volna Temesváron, mint misszionárius működött. Később Temesvár és Brassó prédikátora lett. Sok szálon kapcsolódtak a németországi baptistákhoz is, akik az újpesti misszió támogatását az erdélyi kapcsolatokhoz kötötték. A gyülekezet arról is szavazott, hogy küldöttekkel képviseltesse magát a Londonban tartott baptista találkozón, és részt kívánna venni az alakuló Vasárnapi Iskolai Szövetségben. Kapcsolatuk volt az Amerikai Missziótársasággal is, akik időnként segítélyezték az újpesti gyülekezetet.

A gyülekezeti élet jól szervezettségének feltétele a demokratikus úton választott elöljáróság. Az immár városi gyülekezet 1907-ben tehát új elöljáróságot választott. A választásban a gyülekezet férfi tagjai szerepeltek és a meghatározott posztokra a legtöbb szavazatot kapott testvér kerülhetett. A diakónusi és az elöljárói tisztségre egyaránt – amiként mind a mai napig is, a feddhetetlen életű, a gyülekezethez hűséges, a bibliai normáknak megfelelő példás életű férfiak jöhettek szóba. A választás eredményeként Gerwich György prédikátor és Wiegand Ágoston gyülekezeti vén mellé diakónussá választották Kőszegi Árpád, Wágner János, Tóth Kálmán, Kretschmer Ede és Neumann József testvéreket, valamint elöljáróság tagjaivá

Juhász Lajos, Hautsch Mihály és Hartó Dávid gyülekezeti tagokat. Baptista vezetési berendezkedésünk szerint a gyülekezet a legmagasabb fórum, ennek nyomait már itt is felfedezhetjük, amikor is Wiegand Ágoston gyülekezeti vén (presbiter) arra kéri a gyülekezetet, hogy számoltassa be munkásságáról. Minden bizonnyal egyfajta bizalmi szavazásról lehetett szó.

Észrevétlenül becsukva a száz évvel ezelőtti petróleumlámpás imaterem ablakait ma már tudjuk, hogy a jól szervezeten működő, erkölcsi alapokkal bíró újpesti baptista gyülekezet lendületes fejlődésnek indult és néhány évvel a várossá alakulás után már templomot épített az Istennek.

Marosi Nagy Lajos

Élő kövek

*Mindannyian élő kövek vagyunk,
bele kell épülnünk az örök házba,
munkál rajtunk a Mester kalapácsa,
ám konokul felszikkázik dacunk.*

*A falba simulni nem akarunk;
mind csúcs szeretnénk lenni, dísz, ciráda:
harsányan harsonázni a világba
talmi dicsőségünk, vélt igazunk.*

*Ne sértsen vak gőgünk hiú sírása,
könyörülj rajtunk Krisztus, ég Királya!
És rakj helyünkre, bárhogy lázadunk!*

*Falazz alapba, tégy kupolára,
boldog, kit kezéd faragott simára,
mert tudjuk már: élő kövek vagyunk!*

Willax Erzsébet

Újpest-kötet kedvezményesen

Újpest várossá nyilvánításának 100. évfordulójára Újpest Önkormányzata a Kossuth Kiadó gondozásában megjelenteti „Újpest. A 100 éves város” c. reprezentatív, jubileumi albumát. A 400 oldalas, mintegy 200 képet tartalmazó könyv, melyet Bangha Ferenc érdemes művész tervez és dr. Estók János történész (ELTE) szerkeszt, 43 szerző munkája. Az idei Újpesti Városnapokra megjelenő könyv bolti ára 4000 Ft. Azoknak a nevének, akik 2007. június 30-ig 2000 Ft-os előfizetéssel támogatják a jubileumi kötet kiadását, a könyv végén feltüntetik, és a kiadványhoz ezen kedvezményesen áron jutnak. A befizetések az Önkormányzat ügyfélszolgálati irodáin történnek. (Újpest, István u 15., illetve Káposztásmegyer, Hajló utca 42-44.)

Újpesti Napló

GONDOLJ

Édesanyádra!

Pesterzsébeti iskolák vöröskeresztes csoportjai 1933-ban szobrot állítottak az Édesanyák tiszteletére, melynek talapzatára vésték: „Állj meg és gondolj Édesanyádra.” Minden évben van egy kedves nap, amiről sosem feledkezünk meg. Ekkor köszöntjük Édesanyánkat.

A gyermekek és a felnőttek szívében az édesanya különleges helyet foglal el. Ő az, aki számára mindig mi, a gyerekei vagyunk a legfontosabbak, ő az, akivel örömeinket, bánatunkat mindig megoszthatjuk, akiben mindig bízhatunk. Minden szeretet, az édesanyák szeretete is az Istenből források. Mennyei Atyánk öszüleinkeket a bűnbeesés után „az Asszony és ivadéka” megígérésével, a megváltás útjára terelte. Isten gondoskodó szeretete úgy burkol bennünket, mint földünket a levegőóceán. A tízparancsolat Istenre vonatkozó három utasítását a szülők, az édesanyák tisztelete követi.

Az újszövetség pirkadó egén Mária, mint hajnali szép csillag tűnik elő. Anya lett a Szentlélek ereje által, mert az angyali üdvözléskor szívébe és testébe fogadta Isten Igéjét, a mi Urunkat, Jézus Krisztust. Betlehemben világra hozta az Élet szerzőjét. Megváltónk haldokolva egyházára bízta, s ettől kezdve megkülönböztetett módon tiszteljük és szeretjük. Méltóságát, melyet Istentől kapott, nemcsak Gábor angyal, Erzsébet asszony ismerte el, hanem az apostoli közösségtől boldognak hirdeti minden nemzedék. Boldognak mondunk minden édesanyát, aki Isten igéjét hallgatja, és szívében megtartja. Akinek szíve tele van szeretettel Isten, a család és a haza iránt.

Boldogok a tiszta szívűek, mert meglátják az Istent. Boldog, aki szeretetben látja a világot, aki szeretetben 'gyermeket fogan és szül'. Boldog az édesanya, kinek lényé az élet és a szeretet bölcsője. Isten áldotta az, aki befogadja a 'jövevényt', aki öltözteti a 'mezítelent', aki enni ad az 'éhezőnek', aki virraszt a 'beteg mellett', mert Krisztussal teszi. Ez boldogság és mennyország. De megemlítem a halál civilizációjára figyelmeztető Abasáron felállított emlékjelet is: „Állj meg és gondolj a megnevezett hatmillió magyarra!” Jézus azt ajánlja övéinek, hogy tartsanak ki a szeretetben, akkor minden nehézségen diadalmaszkodnak: Szeressétek egymást, ahogy én szerettelek titeket (Jn 13,31–33a. 34–35). Az apostolok a Szentlélek irányítása alatt megkapták a bölcsesség, az okosság és a lelki erő kegyelmét. Ezért tudnak ilyen intelmet adni: tartassatok ki a hitben, mert sok szorongatás közepette kell bejutnunk az Isten országába (ApCsel 14,21b–27).

Ezt Krisztus kiérdemelte (Jel 21,1–5a). Tehát célunk biztos, a győzelem lehetséges és megkapjuk hozzá a segítséget.

Darvas-Kozma József – (Nemzeti Hírháló)

Anyám örök

*Anyámra nincsen semmi rím,
Semmi szabály, de végtelen,
Mint könnyű szél a réteken.
Anyám olykor alázattal
Térdelt elébe kis virágnak,
Az ég, a föld volt a szerelme.
Szerette a természetet, a hajnalt,
A fellegetek: inkább a fésző életet.
Anyám Krisztus hitében élt,
A lét az Ő keresztje volt,
Onnan hintette szeretetét.
Anyámnak bankbetétje nem volt.
Éhezve, fázva, erejét a gyerekekre adta.
Anyámnak könnyű álma lesz.
Semmije volt, az megmaradt,
De fáknak, utódok vérében felbuzog.
Anyám, ha néha dudorászott,
Az ég tárult, a föld virult,
Szeme öröme muzsikált.
Anyám a könnyű széllel elhagy;
Mint annyi színű falevél,
És nem hozza vissza senki már!
Anyám! Utánad száll dalom!
Én már réges-rég nem leszek.
Te énekelsz a réteken.
És ott leszel a kék egen!*

Mosonyi György

HÍREK A BAPTISTA RÁDIÓBÓL

Isten zöld tanítványai

Blackburn püspöke, Nicholas Reade arra kérte a keresztnyeket, legyenek Isten zöld tanítványai. Húsvéti beszédében arra szólította fel a hívőket, gondoljanak többet a környezetre, repüljenek kevesebbet, gyalogoljanak többet, és vásároljanak „fair trade” készítményeket (amelyen fel van tüntetve, hogy nem kizsákmányolással szereztek, hanem a termelő megkapta érte tisztességes bérét). Isten arra kér bennünket, hogy mentsük meg munkáját, a világot egy potenciális halálítélettől.

Megnyílt Noé bárkája Hollandiában

Noé bárkáját nyitotta meg egy holland férfi, műállatokkal kiegészítve. A holland építész, Johan Huibers hisz a Bibliában, és a leírások alapján építette meg a bárkát, amely Schagen városában található, és éppen fele akkora, mint az eredeti. Két évig épült a hajó, amelyet Huibers nagyrészt maga konstruált. Életnagyságú zsiráfok, elefántok, oroszlánok krokodilok zebrák köszöntik a hajóba belépőket. A bibliai Teremtés Könyvében az áll: Noé minden tiszta állatból hét párat vitt be, a többiekből pedig egy párat, hogy túléljék az özönvizet, amelyet Isten az emberek megbüntetésére zúdított a Földre. Huibers, az építő 2005. májusában, azután kezdte el építeni a hajót, hogy korábban álmában látta Hollandiát víz alatt. A bárkában egy 50 férőhelyes mozi is van, amely egy Walt Disney film, a Fantasia egy részletét mutatja be, amely Noé történetét meséli el.

Őszinte szavak a hála hangnemében

Mostanában nagyon sokan rendszeresen imádkoztunk és böjtöltünk. Rengeteg dolog van, amiért hálát kell mondanom. Hatalmas megtapasztalás, hogy Isten ki tudja munkálni a gyülekezet egységét, ha Hozzá kiáltunk. Így lett lehetséges, hogy két viszontagságos év után kaphattunk lelki pásztorot. Sokan már nem hittük, hogy Mészáros Kornélt még mindig (újra) meghívhatjuk. Tudom, sokan kifejezetten ezért imádkoztak.

Többen „egyszerűen” azért imádkoztunk, hogy végre szűnjön meg a pártoskodás, törjön meg az a tendencia hogy emberi módon válogatunk Isten elhívott szolgálói közt. Magasztalom az Urat, mert meghallgatta kérésünket és átformálta gondolatainkat. Nekem személyesen rengeteg alázatról szóló könyv került a kezembe. Watchman Nee szemernyi kétséget sem hagy afelől, hogy vezetőinknek alá vagyunk rendelve, hiszen ők Isten átruházott hatalmát kapták – akár egyetértünk velük, akár nem. Nekik, pedig az Úr akaratát kell keresni, ismerni és tenni – függetlenül attól, hányan bírálják őket.

Azért is hálás vagyok, hogy kialakult egy új imacsoport, ahol testvéreimmal együtt, intenzíven és hosszan imádkozhatunk a gyülekezetért és egymás problémáiért. Nemcsak a gyülekezetért való imát folytatjuk tovább, de vannak betegek, akiket naponta hozunk az Úr elé. Ezen a téren is voltak imameghallgatások. Újvári Anikóért különösen hálásak vagyunk. Azért is régen imádkozunk, hogy Dunakeszin elindulhasson egy misszió. A főtí testvérek is éreznek erre elhívást.

Nagyon hálás vagyok azokért az idősebb testvéreimért, akikben pótiszülőket kaptam. Ők nekem igazi példaképek, bölcsességük, egész életük, szeretetük és vidámságuk erőt ad. Így tudok bizakodóbban nézni arra az időszakra, amit most ők élnek – egyre gyengébben, betegebbe. Szeretném tőlük megtanulni, hogy bár külső emberük megromlott, mégis hálásak az Úrnak. Azért is, hogy alázattal megvárják, míg én kérdezek – pedig mennyivel bölcsőbbek nálam!

Felüldítenek a fiatalok is. Lázadásaikban azt látom, hogy keresnek, hogy nem vakon mennek előre, de érteni akarják, miért és mire kötelezik el magukat. A vidámságukat, humorukat és az énekeiket (pár kivétellel...) különösen szeretem. Áldom az Urat, hogy ők tudnak Bele kapaszkodni, hogy nem kell megjárniuk mély poklokat, súlyos bűnök nyomát nem kell viselniük.

A saját korosztályom is annyira sokféle emberből áll. Akit megismerek, mindig rá kell jönnöm, mennyi szeretnivaló tulajdonsága van. Tudom, hogy nem tökéletes minden. De valami elindult. Ha erre haladunk, tud minket használni az Úr. A lényeg pedig az, hogy az Ő szeretetét sugározzuk mindenütt: kifelé és egymásra. Letéve végre ostoba sértődéseinket, megtörni a hallgatást és imádkozni azokért, akikkel még rendeznivalónk van. Hiszen ez az Úr akarata!

Bánné Szabó Anikó

SZERETET A DOBOZBAN

„A szeretet türelmes, jóságos; a szeretet nem irigykedik, a szeretet nem kérkedik, nem fuvalkodik fel. Nem viselkedik bántóan, nem keresi a maga hasznát, nem gerjed haragra, nem rója fel a rosszat. Nem örül a hamisságnak, de együtt örül az igazsággal. Mindent elfedez, mindent hisz, mindent remél, mindent eltűr: A szeretet soha el nem múlik. De legyen bár prófétálás: el fog töröltetni; legyen nyelveken való szólás: meg fog szűnni; legyen ismeret: el fog töröltetni. Mert töredékes az ismeretünk és töredékes a prófétálásunk. Amikor pedig eljön a tökéletes, eltöröltetik a töredékes. Amikor gyermek voltam, úgy szóltam, mint gyermek, úgy éreztem, mint gyermek, úgy gondolkodtam, mint gyermek; amikor pedig férfivá lettem, elhagytam a gyermeki dolgokat. Mert most tükkör által homályosan látunk, akkor pedig színről színre; most töredékes az ismeretem, akkor pedig úgy fogok ismerni, ahogyan engem is megismert az Isten. Most azért megmarad a hit, a remény, a szeretet, e három; ezek közül pedig a legnagyobb a szeretet.” (1Kor 13)

A szeretet türelmes, jóságos... (1Kor 13,4) „Találd ki anya, mi van a dobozban?” – kérdezte kislányom, és egy kis szív alakú ajándékdobozt csörgetett, amit játszani adtam neki. Talán egy pénz? Egy gyűrű? „Nem. Nem. Szeretet van benne!” – mondta. Sikerkült magára vonni teljes figyelmemet. Mi lehet az a tárgy, ami egy négyéves gyermek számára a szeretetet jelképezi? Óvatosan felemelte a doboz tetejét. Egy kulcstartó volt benne, picit fotóval férjemről és rólam. Vajon azért hívja ezt szeretetnek, mert szeret bennünket, vagy tudja, hogy mi szeretjük őt, vagy esetleg, mert tudja, hogy mi a férjemmel szeretjük egymást? Reméltem, hogy mind a három. Az a mód, ahogyan gyermekünk érzékelt bennünket, csendesen elgondolkodtatott. Szülőként felelősek vagyunk azért, hogy milyen példát közvetítünk gyerekeink felé. Különösen a szeretet terén. Természetesen férjemmel nem vagyunk tökéletesek, sem szülőként, sem házastársként. Néha büszkék és saját javunkat keresők vagyunk. Néha duzzogunk és felhánytorgatjuk sérelmeinket, és sokszor vagyunk türelmetlenek. Ennek ellenére lányunk a szeretet képét látta bennünk. Ha csak egy kicsit is visszaadtunk valamit Isten szeretetéből, akkor már jól tettünk. Istenünk, segíts, hogy tökéletes szeretetedet közvetítsük minden gyermeked felé!

Lorie Nelson (Nebraska, USA)

150. genfi zsoltár

Dicsérvétek az Urat, mind a tágas ég alatt,
Hírét zengje orgona, sípszó, lant és harsona.
Alleluja, alleluja.
Zúgva hirdesse a dob: Isten mindenkinél jobb.
Alleluja, alleluja.

Szedő Dénes fordítása

„Bízzál benne, mert ő munkálkodik”

Legutóbbi számunkban még arról írtam, hogy gyülekezetünk vezetőivel és tagjaival együttesen Isten akaratát keressük. Minden reggel egy akarattal azért imádkoztunk, hogy az Úr mutassa meg a kivezető utat és azt a személyt, akit maga az Úr választott ki számunkra lelkipásztorként. Hittünk abban, hogy Isten mindannyiunknál jobban tudja, mire van szükségünk. Ezért bízhattunk abban, hogy ha képesek leszünk kezébe tenni saját elgondolásainkat, ő előkészíti az utat, és megadja a megoldást.

A húsvéti ünnepek elteltével, április 14-én tanácskozott a gyülekezet vezetősége. Őszinte beszámolók hangzottak el személyes tapasztalatainkról, ki hogyan élte meg a két imádságos hónapot. Sokan biztosak voltak abban, hogy Mészáros Kornél testvér személyében már az Úr által kijelölt szolga dolgozik gyülekezetünkben. Mások bizonytalanabbak voltak, de nem abban, hogy Mészáros testvér megfelel-e számunkra, – ebben a kérdésben mindnyájan biztosak voltunk, – hanem a megoldás mikéntjét nem látta világosan mindenki. És megtörtént az, amiért az Úr Jézus így imádkozott: „Atyám, hogy egyek legyenek!” A tizenhét jelenlevő vezetőségi tag úgy döntött, hogy egységes látásunkat másnap közöljük a gyülekezettel. A tizenhét szívben Valaki munkálkodott!

Másnap, április 15-én a gyülekezeti tanácskozáson 148 testvér hallgatta meg az előljárók javaslatát és nagy többséggel, szinte egyakarattal 89,2%-os arányban lelkipásztorra választotta Mészáros Kornél testvért. Vasárnap a százharminckét szívben Valaki munkálkodott!

Az egyik reggel a 37. zsoltár 5. versét kaptam biztatásul. „Hagyd az Úrra utadat, bízzál benne, mert ő munkálkodik.” Megkérdezték tőlem, vajon mi változott 2005 júniusa óta, amikor elsőként is Mészáros testvérré gondoltunk. Most már biztosan tudom a feleletet: Miután mindnyájan az Úrra bíztuk dolgunkat, ő látta, hogy ezt tettük, munkálkodott ügyünkben és elküldte munkását újpesti szőlőjébe. Most, hogy megismerhetjük Isten akaratát, higgyünk abban, ha őszintén bízunk benne, ő javunkra munkálkodik az életünkben.

Marosi Nagy Lajos

„A HANGTALAN IMÁK NEM MARADNAK NÉMÁK ISTEN ELŐTT.” C. H. Spurgeon

Hírhozó, hírvivő

DEBRECENIEK LÁTOGATTAK ÚJPESTRE

Ünnepi vasárnap volt az újpesti baptista gyülekezet számára április 22-e, amikor közel 80 testvér, a debreceni baptista gyülekezet énekkarának tagjai látogattak gyülekezetünkbe Balogh Barnabás lelkipásztor vezetésével. Testvéreink lelkes szolgálata, a sok fiatal arc látványa, a tömör kórushangzás, a különböző zenei stílusok váltakozása komplex egységet alkottak és mély hatást gyakoroltak a hallgatóság egészére. Balogh testvér igehirdetésében fontos hangsúlyt kapott a hívő ember legfőbb feladata: a krisztuskövetés és az evangéliumhirdetés. A szolgálatokat Kiss István diakónus testvér vezette. Kiemelkedő volt a Ványi Zoltán testvér által készített prezentáció, amely a debreceni baptisták múltjával és jelenével ismertette meg az újpestieket. A közös ebéd, a városnézés és a délutáni szeretetvendégség jó alkalom volt a testvéri kapcsolatok kialakítására, erősítésére, amely tulajdonképpen egyik legfontosabb célja volt a debreceniek újpesti látogatásának.

ÚJ LELKIPÁSZTOR RÁKOSPALOTÁN

Fábián Sándor lelkipásztor-jelölt személyében új lelkipásztort avattak fel és iktattak be a rákospalotai gyülekezetben. Legközelebbi szomszédunk és leánygyülekezetünk testvérisége Isten kezéből fogadta el pásztorának Fábián testvért, aki Palotán töltötte gyermekkorát és onnan ment a teológiára is. Az avatóbizottságot dr. Mészáros Kálmán egyházelnök vezette. Tagjai: Hetényi Attila, Papp János, Marosi Nagy Lajos, Meláth Attila és dr. Szabó István testvérek voltak. Az avató istentiszteleten részt vett és felszólalt Hajdú László országgyűlési képviselő, Rákospalota, Újpalota és Pestújhely polgármestere is. Az újpestiek jókívánságait Mészáros Kornél lelkipásztorunk tolmácsolta. A köszöntések között Győri Kornél testvér atyai tanácsokkal adta át a szolgálatot fiatal utódjának, Fábián Sándor lelkipásztor testvérnek.

Kitekintő

NEM TŪRIK A BIBLIÁT TÖRÖKORSZÁGBAN

Elválták a torkát egy Bibliát és keresztyén könyveket kiadó török cég három képviselőjének. Törökország délkeleti részén fekvő Malatya város helyi sajtójában a bűncselekményt megelőzően hónapok óta vita dúlt a keresztyén irodalom forgalmazása kapcsán. (MTI)

„BEZÁRATTA” A POKOL TORNÁCÁT A PÁPA

A középkorban gyökerező hagyomány szerint a pokol tornácára azok a korán elhunyt kisdedek kerültek, akiket nem tudtak megkeresztelni születésük után. Ugyanez a katolikus hit élt azokkal a szent emberekkel és nőkkal kapcsolatban is, akik Krisztus megváltása előtt éltek. A pokol tornácának nincs szentírási alapja sem. A XVI. Benedek pápa döntését a Vatikán teológiai bizottsága is üdvözölte.

[origo]